

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "MIRCEA ELIADE" CRAIOVA

UNIVERSUL COPILĂRIEI

Revista caleidoscop pentru elevi, părinți, cadre didactice

Nr. 1

Aprilie 2016

Craiova 2016

Coordonatori:

- **Dir. Prof. Ioana Genoveva**
- **Dir. adj. Drăghici Marinela**
- **Prof. Popescu Mirela**

Colectivul de redacție:

- **Popescu Mirela - redactor**
- **Lăutaru Bianca – clasa a IV-a D**
- **Vasile Ana Maria – clasa a IV-a D**
- **Cojocăreanu Otilia – clasa a IV-a D**
- **Cîmpeanu Alexia– clasa a IV-a D**

București, 18.04.2016

Vă anunțăm că publicația pe care o editați a fost înregistrată și a primit codul de identificare ISSN, după cum urmează:

Universul copilăriei (Craiova)= **ISSN 2501-5079**

ISSN-L 2501-5079

Codul ISSN va fi utilizat conform instrucțiunilor conținute în anexa “ISSN–informații generale”, respectând Legea nr. 111/1995 republicată și Legea nr. 186/2003, privind promovarea culturii scrise.

Teodora Ușurelu
Centrul Național ISSN

SUMAR:

1. Școala
2. Poezie
3. Proză
4. Eveniment
5. Vrei să știi?
6. Caleidoscop
7. Sfatul părinților
8. Bunele maniere

ȘCOALA NOASTRĂ ARE O ISTORIE

- 1963 – 1964 Este construită Școala Nr. 22 din Craiova, pe strada Cloșca, nr. 1, pe locul fostului Târg de Săptămână al Craiovei.
- 1 septembrie 1965. Este inaugurat localul școlii cu șaisprezece săli de clasă în care au început să învețe 1168 de elevi. De la început, școala s-a bucurat de un real prestigiu în comunitatea locală, datorită condițiilor materiale, dar și a calității actului instructiv-educativ desfășurat. Aproape cincisprezece ani, a avut statut de școală de aplicație a fostului Institut Pedagogic din Craiova.
- 1995 Școala primește numele scriitorului și savantului Mircea Eliade.
- Iunie 2003 – ianuarie 2004 Ca urmare a cuprinderii școlii noastre în Programul de Reabilitare prin Banca Mondială, arată cu totul altfel, încât putem vorbi de un al doilea început. Prin dezvoltarea bazei materiale, prin rezultatele elevilor și a cadrelor didactice, prin relațiile de parteneriat pe care le-a întreținut în ultimii ani și, nu în ultimul rând, prin oferta educațională, școala noastră a devenit un model al renașterii prin educație, o fereastră a sufletului românesc spre Europa și Univers, un spațiu al transformărilor miraculoase, o școală primitoare, dinamică, modernă și performantă.

Având o personalitate distinctă în învățământul craiovean, Școala Gimnazială „Mircea Eliade” oferă celor care îi calcă pragul, șansa unei educații complexe. Oferta educațională a școlii, generoasă, este atent concepută în fiecare an, în așa fel încât toate resursele umane și materiale să fie centrate pe elev. Flexibilă, dinamică și modernă, școala noastră poate fi numită, fără nicio exagerare, școală europeană. Calitatea profesională a cadrelor didactice, excelenta colaborare cu familia, numeroasele activități extrașcolare contribuie în fiecare an, la obținerea de către elevi a unor rezultate de către elevi a unor rezultate remarcabile atât la Olimpiade și Concursuri școlare, cât și la Testele Naționale. Sunt mândră că sunt director al acestei școli, dar privesc această responsabilitate ca pe o permanentă provocare de a crea armonie, disciplină și un mediu propice atât dezvoltării complexe a elevilor, cât și a cadrelor didactice. Aniversând centenarul lui Mircea Eliade, doresc tuturor elevilor și absolvenților școlii să atingă culmi demne de numele marelui om!

Director,

Prof. IOANA Genoveva

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "MIRCEA ELIADE" CRAIOVA

Cu o istorie de peste 5 decenii, Școala Gimnazială "Mircea Eliade" din Craiova este o instituție de învățământ preuniversitar care oferă o educație de calitate. Mărturie la această afirmație sunt numeroasele premii obținute de elevii ciclului primar și gimnazial, dar și a notelor obținute la evaluarea națională din fiecare an.

Este o școală așezată într-o zonă frumoasă, plină de verdețură, având în apropiere Parcul Crizantemelor, amenajat cu multe locuri de joacă, un loc iubit de copii.

Elevii nostri sunt serioși iar profesorii îi îndrumă să se pregătească pentru o lume complexă, mult culturală, o lume mai tehnologizată și din ce în ce mai competitivă. Școala noastră promovează un demers educational de calitate care să asigure atingerea standardelor de învățare și promovarea valorilor europene într-un climat de siguranță fizică și psihică.

La noi la școală copiii au toate condițiile să învețe temeinic și să-și dezvolte abilități și atitudini ce îi vor permite să funcționeze cu succes, ca adult, într-o societate democratică. O gamă de activități extracolare și extracurriculare valorifică și dezvoltă talentele și interesele specifice copiilor și vor contribui esențial la formarea lui ca personalitate echilibrată și armonioasă, capabilă să trăiască într-o lume modernă și polivalentă.

Prof. Popescu Mirela

Din creațiile noastre

Scrisoare Iernii, cu dragoste și puțină supărare

Dragă Iarnă,

O să te numesc cu un cuvânt pe care l-am învățat de la mama. Ești un anotimp controversat, să știi. Pentru că trezești de regulă bucurie, dar și lehamite câteodată. În primul rând îți declar că îmi ești dragă, pentru că ești atât de deosebită.

Te iubesc și pentru că primesc atâtea daruri în luna ta de suflet, decembrie. Îmi place să cred că neaua diafană se răsfiră din cosițele tale dalbe de fecioară. Că Moș Nicolae este un sfânt, pe cât de exigent, pe atât de iubitor și discret. Că bradul sfântului Crăciun are mireasma răsuflării tale de crăiasă. Că Moș Crăciun este bătrânul tău prieten și confident alături de care plănuiești cu noblețe atîta generozitate. Câtă căldură adăpostești în inima ta de gheață, crăiasă Iarnă!...

Nimic nu este mai pur și mai înălțător decît un decor proaspăt nins. Tu îți pui pecetea pe pământ și cer deopotrivă. Îți fac cu grație o reverență, pentru că meriți. Ai maiestatea și dărnicia unei crăiasă de basm.

Cu toate acestea, îți spun cu respect că...nu îți place să te retragi la timp. Vrei să domnești nestingherită cât mai multă vreme. Nu te hotărăști să pleci decât urnită sau izgonită de sora ta, diafana Primăvară. Ea te îndepărtează, dar o face cu stil, niciodată în forță. Ea te biruie cu un ghiocel sfîos, cu o rază piezișă și încăpățînată de soare.

Tu, biruitoarea, recea, puternica, minunata iarnă, ești fără sorți de izbîndă în fața sfioasei Primăveri. Lasă-i, te rog, boarea caldă să-mi mîngâie obrăjorii și sufletul. Permite viorelelor să-mi inunde grădina! Îngăduie norilor plumburii să te însoțească la plecare. Mi-e dor de soare, de păsări, de flori, de viață!...

Plecăciune, Crăiasă Iarnă!...

Sărut mâna, zână Primăvară!...

Teodora-Alexia Șerbănescu,

Clasa a IV-a D

MĂRȚIȘOR

*La ora de română-mi pare,
Am întâlnit un epitet
Prins între filele de carte
De un poet.
Am tras de el și-am rupt sonetul.
Pe bancă rimele au căzut
Și să le-nghesui în ghiozdan,
Nu am putut.
Atunci le-am prins în șnur alb-roșu,
Apoi le-am agățat de-un nor,
Și l-am trimis cu dedicații
De mărțișor.*

UNIVERSUL COPILĂRIEI

Iarna- un anotimp iubit

Compunere realizată de Bianca Lăutaru IV D

Iarna, îmbrăcată în dantelă, cu cristale de gheață în părul argintiu, a ieșit din ascunzătoare. Fulgii de zăpadă argintii dansează în aer. Pomii s-au gătit cu podoabe albe. Satul se prevede printre dealurile învăluite de omăt.

Deodată, liniștea naturii este alungată de glasurile cristaline ale unui grup de copii veseli. Ei sunt Mihaela, Andreea, și Alin, care au ieșit pe uliță trăgând săniile pe zăpada pufoasă. Bucuria copiilor deșteaptă satul din amorțeală.

- Hai în vârful dealului să ne dăm cu săniuța! spune Maria. O să fie mi
nunt!

- Să mergem! strigă într-un glas ceilalți.

Distrația e în toi. Săniuțele zboară la fiecare dâmb, învăluite de strigătele copiilor. Râsete zglobii umplu văzduhul.

Niciunul nu și-a dat seama cum a zburat timpul. Soarele s-a ascuns după dealurile deja adormite. Cerul s-a vopsit în roșu și portocaliu. O constelație de stele sclipitoare a acoperit cerul ca un văl fin. Este semn că seara a sosit.

Cei trei se întorc obosiți acasă, nerăbdători să se întâlnească și a doua zi.

Bucuria primăverii!

Prințesa primăvară a sosit
Într-o trăsură de argint,
Trasă de doi fluturi vioi

Și multe păsări din zăvoi!

Primăvară, cum ai sosit,
Pomii au înmugurit,
Florile au înflorit,
Primăvară, bun venit!

Se întorc păsări din alte zări,

De peste țări și peste mări,
Pentru a ne mângâia
Cu veselele lor cântări!

Primăvară!
Ești frumoasă!
Eu sunt tare fericit,
Că tu iarăși ai venit!

Elev: Mateescu Radu Mihai

Clasa a IV-a D

Înv. Prof. Popescu Mirela

Școala Gimnazială „Mircea Eliade” din Craiova

Fetița rătăcită

Poveste creată de Bianca Lăutaru IV D

Într-un castel de smarald din Pădurea Nesfârșită locuiau o noapte lucie, Noaptea, și o zi strălucitoare, Ziua. Într-un alt castel de rubin locuiau o iarnă geroasă, Iarna, și o vară caldă, Vara

Cândva, pe când Iarna și Noaptea domneau, pe cuprinsul larg și pustiu, o fată cu păr auriu strălucitor, ochi ca două safire, piele albă ca zăpada din jurul ei și frumoasă ca nimeni alta, gonea ca vântul pe un cal sur.

- Draga mea verișoară, cine o fi și ce caută fata aceasta aici? întreabă Noaptea.

- Nu știu, răspunse Iarna.

- Hai să mergem să o salvăm! Pe câmpul acesta de cristal o să se piardă cu siguranță. Totul arată la fel.

Cele două verișoare au pornit la drum. Când au ajuns-o pe fată, Iarna a întrebat-o:

- Cine ești și ce cauți în Pădurea Nesfârșită?

- Mă numesc Oana, a răspuns fata. Sora mea mai mică s-a rătăcit și o caut. Îmi este așa frică! Sora mea a plecat în pădure să hoinărească. Atunci era o lume ca din poveste. Deodată, un viscol puternic s-a pornit și ea probabil s-a rătăcit fiindcă toți copacii seamănă între ei. Trebuie să o găsesc cât mai repede.

- Nu te întrista! O să le chemăm pe surorile noastre, Vara și Ziua, în ajutor ca să încălzească pământul și sora ta să poată găsi drumul către casă. Acum întoarce-te! Satul este drept în față. O să o ajutăm noi pe surioara ta, spune Noaptea.

Să râdem cu Garfield!

Benzi desenate create de Bianca Lăutaru IV D

ÎNTÂLNIREA DINTRE NOAPTE ȘI IARNĂ

de Vasile Ana-Maria

A fost odată o zână renumită , despre care mulți au auzit , Zâna Noptii . Ea aduce mereu frumoasa luna pe cer care arată că noaptea lucie a venit . Datorita luminii

lunii , oamenii priveau cu incântare un câmp de cristal plin cu flori de argint .

Într-o noapte , la ora 12 , când peste tot era întuneric și oamenii dormeau , a venit Zâna Iarna, urmată de albinuțele ei de gheață . Cu adevărat era o lume ca din povești .

După scurt timp , a apărut o siluetă cu o mantie neagră , sclipitoare , care se îndrepta spre Iarnă .

- Cine e acolo ? întreaba ea nedumerită .

Încet s-a auzit o voce :

- Nu știi cine sunt ?

- Nu . Cine ești ?

Silueta își dă mantia jos. Era o fată frumoasă , cu păr negru și lung , îmbrăcată într-o rochie cu praf de stele.

- Eu sunt Zâna Noptii . Eu aduc luna pe cer !

Iarna nu putea să-și creadă ochilor .

- Tot ceea ce faci tu este minunat ! spune Noaptea .

-Mulțumesc ...

- Este adevărat că tu ai șapte cai albi care au o trăsură de gheață ?

- Da . Sunt chiar acolo . Putem sa mergem la o plimbare cu ei .

- Sigur .

Noaptea și Iarna au mers foarte mult până au ajuns la un castel de gheață , cel mai frumos castel din câte există . Era sclipitor Cu adevărat magic !

UNIVERSUL COPILĂRIEI

- Al cui este castelul acesta ? întreabă Noaptea .

- Al meu . Aici locuiesc . Castelul acesta este construit cu ajutorul puterilor mele de gheață . Ți place ?

- Il ador !

- Castelul tău cum e ?

când ajungem acolo !

- Nu vreau sa stric surpriza . Vei vedea

Au mers ce-au mers până au ajuns la un palat de culoarea lunii , atât de frumos încât nu mai voiai sa pleci . Un castel cu o cascadă în curte , desprins din vise !

- Țsta e castelul tău ? Nu am mai văzut o asemenea frumusețe în viața mea !

- Mă bucur ca îți place !

Cele două zâne s-au distrat așa de bine că nici nu au observat ca venea dimineața , iar căldurosul soare începea să se ridice ușor să aduca lumina și bucurie .

- Îmi pare rău , dar trebuie să plec . Răsare soarele !

- Nu-i nimic . Poate ne întâlnim și în seara următoare . Pa !

- Pa !

Iar cele două prietene s-au întors la castelele lor , urmând să se întâlnească și data viitoare . Amândouă erau în castele , dar erau departe , însă se uitau la același răsărit de soare !

SFARSIT !!!

MAMA – OGLINDA VIETII MELE

De Luca Zarzără

Mama ... zâna zorilor a vieții mele , trandafirul care nu se ofilește niciodată în inima mea , o să rămână mereu în sufletul meu. Fața ei blajină , zâmbetul ei cald , părul ei ca mătasea , îmi luminează ochii.

Chiar și – atunci când mă dojenește , mă cuprinde o tristețe rofundă pentru că am supărat-o. Mama este cartea tuturor cărților de care am nevoie când sunt nedumerită. Este prietena mea cea mai bună prietenă a mea pe care o voi prețui mereu , deoarece emană numai bucurie . Îmi luminează viața cu sfaturile ei părintești în momentele mele de deznădejde. Totodată îmi ordonează gândurile spre a face numai fapte bune . Mi- a călăuzit pașii în viață , arătându-mi calea spre cunoaștere.

Doar când îmi amintesc de el , îmi vin în minte mii de clipe neprețuite pe care le-am petrecut cu ea. De mică , mama mi-a dat putere și încredere pentru a câștiga de fiecare dată când viața mă cheamă la luptă. Ea este precum un diamant șlefuit , cu o valoare nemăsurată . O iubesc nespus de mult și o prețuiesc de două ori mai mult decât o iubesc.

Toți copii cred că dacă o supărăm pe mama , înseamnă că îi și trece , dar nu. Ea rămâne cu o rană pe suflet , dar aceasta se preface că este bine pentru a nu ne face rău. Iubiți-vă mamele și prețuiți-le pentru că nu se știe cât de mult vă vor mai ierta!

Poezia Primăverii

Alex Costache

Primăvara a sosit,
Soarele, a răsărit
Bucuria a venit
Și natura s-a trezit.

Marele astru s-a ridicat,
Lumea toată s-a bucurat,
Florile s-au încântat
Căci oamenii le-au admirat.

O mie de ghiocei au înflorit,
Lumea s-a-mbunătățit,
Cu o frumoasă coroniță
Adusă de a primăverii zeiță.

Primăvara

Primăvara , esti frumoasă!

Te invit la mine acasă

Frumusețea ta măreață

Toată lumea o răsfăță.

Ești o mare iubăreață

De natură, de verdeață.

Intinzându-te pe plai

Zeci de mii de flori ne dai.

Merișanu David Alex

Clasa IV D

De ziua mamei

Iota Bianca

Tu ești soarele pe cerul lumii mele

Iar eu te iubesc în fiecare zi,

Tu faci grădina plină de lalele,

Mereu tu noaptea o faci zi!

Atunci când mă cerți,

Pentru mine-i bine.

Dar mai niciodată,

Nu m-am îndoit de tine!

Eu sunt fiica ta,

Fiica cea iubită.

Tu ești mama mea,

Cea mai îndrăgită!

Primăvara

Poezie creată de Bianca Lăutaru clasa a IV-a D

1. Florile au înflorit,
Păsărelele au venit,
Animalele se trezesc,
Parcă lucrurile înverzesc,
După o iarnă frumoasă,
Cu zăpadă pufoasă.

2. Natura se trezește la viață,
Puii de pasăre învață
Să zboare lin printre nori,
Ca un stol de cocori călători.
Razele soarelui luminează
Ca niște gardieni care stau de pază.

3. Și ghiociei mititei
Oferă clinchete de clopoței
Florilor din jur,
Cu petale fără cusur.
Un liliac parfumat, în strai alb îmbrăcat,
Stă falnic în mijlocul grădinii, având aer de-mpărat.

ZEINA, FATA PIERDUTĂ

Într-o zi senină, Zeina, o fată drăguță, brunetă, cu ochii albaștri, care nu se temea de nimic și de nimeni, stând lângă bunica sa la care tocmai se mutase, privea cu ochii ei mari și sclipitori spre cerul azuriu. Dintr-o dată s-a auzit din spatele căsuței, un lătrat, ea se ridică și observă că lătratul vine de la cățelușul ei, Coco. Coco era un cățel alb cu ochii mici și căprui, care era alături de ea mereu. Dorința ei cea mai mare era să meargă în multe aventuri alături de Coco. Înainte de a se culca, Zeina își spune în gând: „De mâine va începe aventura vieții mele”

Deodată, Zeina se trezește alături de Coco într-un loc ciudat, singura întrebare pe care și-o pune era: „Unde sunt, cum am ajuns aici?”. Era într-un loc diferit de cel unde locuia. Copacii erau albaștrii, pământul era purpuriu, iar cerul roșu ca rubinul. Se uita peste tot, nu îi venea să creadă... La un moment dat, Coco începe să latre. În fața lor era o amuletă. Acea amuletă nu era una normală ci una neobișnuită, una magică. Dar Zeina nu știa acest lucru. Amuleta era aurie, cu un cristal pe partea superioară. Zeina luat-o, a pus-o la gât și continua să meargă. În drumul ei întâlnește un tigru gigantic care încerca să o prindă, dar exact în momentul acela, amuleta se deschide și extrage un fum violet din tigru. După ce se acumulează tot fumul, tigrul devine o micuță pisicuță albă, care odată ce s-a transformat a fugit. Zeina rămâne uimită, dar continuă să meargă. Merge ce merge și îi apare în cale o ușă. Ea o deschide și ajunge la ea acasă, dar orice atingea dispărea. Se tot uita în jur și apoi spune tristă și speriată: „M-am pierdut!”. Se lasă pe iarbă și plânge...

Nu trece prea mult timp și simte o mână pe spatele ei. Se ridică speriată și vede o doamnă. Doamna aceea era regina aceluia loc. Era înaltă, frumoasă și purta o rochie din gheață și pantofi de cristal. Ea spune: „Draga mea nu mai plânge, te pot ajuta eu să îți găsești casa! Nu trebuia decât să apeși pe acest cristal de pe amuletă și te întorceai la tine acasă!”. Zeina răspunde fericită: „Vă mulțumesc mult, doamnă!”. Aceasta răspunde plecând în caleașca sa cu Pegași: „Nu ai pentru ce, draga mea! Rămâi cu bine!”.

În acest moment, Zeina se trezește la ea acasă și observă că totul a fost un vis!

EXCURSIE LA VIENA

UNIVERSUL COPILĂRIEI

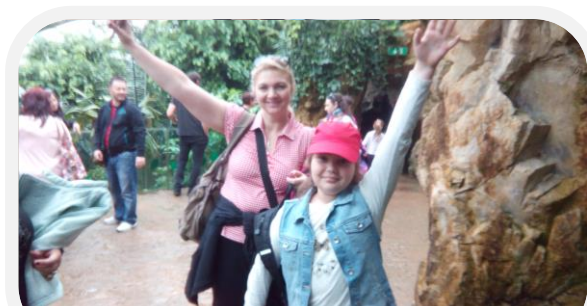

Palatul Schönbrunn (în germană *Schloss Schönbrunn*) este o fostă reședință imperială de vară în stil rococo și cu 1441 de camere, aflată în prezent în Viena, Austria. Fiind unul dintre cele mai importante monumente culturale din țară, el a fost începând cu anii 1960 una dintre cele mai importante obiective turistice din Viena. Palatul și grădinile ilustrează gusturile, interesele și aspirațiile monarhilor din familia Habsburg. Palatul se află la vest de centrul orașului Viena, în cartierul Hietzing. Până în 1642 se numea "Katterburg".

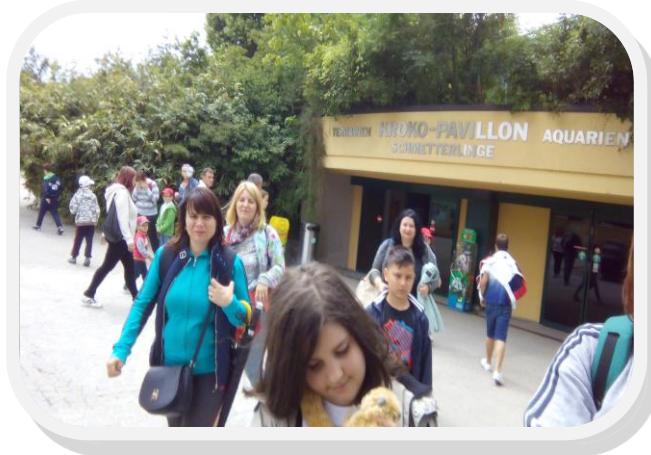
Am vizitat Grădina Zoologică din Viena, Muzeul de Științe, Acvariul.

Grădina Zoologică din Viena este într-un parc destul de central din Viena, langa *Palatul Schonbrunn* . Am văzut animale mari și mici și ne-am distrat foarte tare.

Feerie pe Dunăre la Bratislava și Budapesta.

ȘTIAȚI CĂ:....

UNIVERSUL COPILĂRIEI

MARELE ZID CHINEZESC este o construcție strategică de mii de kilometri lungime, cu rol de apărare. Zidul a fost construit cu scopul de apărare a graniței imperiului chinez contra atacurilor popoarelor nomade din nordul Chinei. Dacă se întâmpla ceva, modul de semnalizare era simplu: se făcea fum în turnurile de supraveghere, construite din loc în loc, care erau în jur de 25.000. Este o construcție gigantică considerată după volum ca cea mai mare de pe glob, cu o lungime de 21.196,18 km. Ca reper, Ecuatorul are 40.074,99.840 km, deci, în linie dreaptă, Marele zid Chinezesc ar înconjura pe jumătate lumea. Prima porțiune a zidului a fost construită probabil în a doua jumătate a secolului V î. Hr., în timpul dezbinării Imperiului chinez (475 - 221 î.Hr.), cu scop de apărare împotriva nomazilor din nord.

Aproximativ în urmă 10.000 de ani, la sfârșitul erei Pleistocene, numită și „Marea epocă de gheață”, mediul terestru a suferit schimbări drastice în climat, iar peste câteva mii de ani, 75% din speciile de mamifere din Europa și America de Nord au murit, printre care și gheparzii. Este probabil ca ei să fi migrat spre medii mai potrivite, căci gheața acoperise mare parte din emisfera nordică, iar nivelul mărilor a scăzut.

Ghepardul a supraviețuit Epocii Pleistocene, dar numărul său a fost grav redus. În secolul al V-lea, ei erau folosiți de către nobilii italieni la vânătoare. Gheparzii adulți erau prinși în sălbăcie și închiși în cuști pentru câteva luni. Numărul de gheparzi a descrescut de la 100.000, la sfârșitul secolului al XIX-lea,

VEHICULE CU ABUR

Primul vehicul acționat de abur poate fi considerat cel realizat în jurul anului 1672 de către călugărul iezuit flamand Ferdinand Verbiest. Acesta era un fel de jucărie pentru împăratul Chinei, deci incapabilă să transporte persoane. Adevăratele vehicule cu acționare prin forța aburului au apărut în Europa din perioada revoluției industriale, când mașinile încep să joace un rol tot mai important. Francezul Nicolas-Joseph Cugnot realizează, în 1770 și 1771 (după unele surse în 1769), un fel de cărucior propulsat prin forța aburului și destinat să transporte greutăți, invenție care totuși s-a dovedit inefficientă. Ulterior, acest dispozitiv a fost preluat și dezvoltat de forțele armate pentru deplasarea tunurilor. Nici aici nu a avut prea mare succes, deoarece avea o viteză prea mică (maxim 4 km/h) și nu avea prea mare autonomie de deplasare (circa 15 minute).

DIN PERLELE PROFESORILOR

Drept pedeapsă, mâine veniți cu părinții tunși la școală”. “

V-am mai spus. Și dacă nu v-am spus, vă repet”.

“Pentru că mai sunt două minute până la pauză, aș vrea să vă rezolv pe scurt, în zece minute, această problemă”.

“ Voi sunteți cei patru elevi pedepsiți ? Ca să vă învățați minte, împărțiți clasa în patru și măturați fiecare câte o jumătate”.

“ Care mai copiază, îl chem pe taică-su la școală și îi dau două palme”.

“ Nu vă înghesuți la ușă ! Ieșiți pe rând în ordine cronologică !”

DIN PERLELE ELEVILOR

Călărind de zor, Toma Alimoș cu o mână ținea frâul, cu o mână se lupta cu boierul și cu alta făcea semn voinicilor”.

“ Pașa Hasan nu prea auzea ce îi spunea Mihai Viteazul printre dinți, din cauză că zalele-i zuruiau crunte”.

”Ileana Cosânzeana era de fapt o femeie de la țară care, printr-un procedeu foarte misterios, ajunsese prințesă”.

“ Miorița este o baladă autohtonă despre o oaie mai vorbăreață, din România și nu seamănă cu doina”.